

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570)

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว
อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ และข้อ ๒๔ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น พิจารณานุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอ ร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึง พิจารณานุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งฮั่ว สมัยสามัญ สมัยที่สาม ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้ประชาชน ในพื้นที่ตำบลทุ่งฮั่ว ได้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(นายนิത്യ แม่ก่วม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

ฝ่ายงานนโยบายและแผน

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๗
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น	๘ - ๔๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	๔๑ - ๑๑๓
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๑๔ - ๑๑๕
ภาคผนวก	

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งฮั่ว หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งฮั่ว อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง จุดพิกัดที่ UTM ๔๗Q ๕๖๖๖๒๘.๕๔E, ๒๑๒๖๖๖๕N

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๑.๔๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘๒,๑๖๓ ไร่

๑.๒ ภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีสภาพทางกายภาพที่เป็นพื้นราบล้อมรอบไปด้วยพื้นที่ป่าไม้และภูเขา มีแม่น้ำวังไหลผ่านกลางท้องที่ตำบลทุ่งฮั่ว

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีลักษณะอากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้ ฤดูร้อน ประมาณเดือนมีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน อากาศร้อนและแห้งแล้ง ฤดูฝน ประมาณเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม ฝนตกหนักเป็นบางครั้ง ฤดูหนาว ประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน บางช่วงมีฝนตก บางช่วงมีการลดลงของอากาศอย่างรวดเร็ว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย ๑๓ แห่ง ดังนี้

- แม่น้ำวัง
- ห้วยแม่มา
- ลำเหมืองกลาง
- ลำเหมืองท้าวแก้ว
- ลำเหมืองท้าวชมพู
- ห้วยแม่ทรายเงิน
- ห้วยแม่ตวม
- ห้วยแม่ตาก
- ห้วยผากาน
- ห้วยทุ่งพร้าว
- ห้วยหินฝาง
- ห้วยตันยาง
- ห้วยผักหละ
- บึง หนอง และอื่นๆ

- แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๑๐	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๑,๕๒๑	แห่ง
- บ่อโยก	-	แห่ง
- บ่อบาดาลพร้อมถังเก็บ	๑๓	แห่ง
- ประปา	๘	แห่ง
- โรงน้ำดื่ม	๒	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลมีป่าไม้เป็นป่าต้นน้ำวังอยู่บริเวณอุทยานแห่งชาติดอยหลวง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง**๒.๑ เขตการปกครอง**

เดิมที่ตำบลทุ่งฮั่ว เป็นตำบลที่อยู่เหนือสุดของอำเภอวังเหนือ โดยตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๘๒ ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน ตำบลทุ่งฮั่ว เป็นตำบลที่มีขนาดใหญ่ จึงได้แยกตำบลทุ่งฮั่ว ออกเป็น ๒ ตำบล คือ ตำบลทุ่งฮั่ว และตำบลวังแก้ว

สภาตำบลทุ่งฮั่ว ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ในสมัยแรกมีหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด ๓๑ คน ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่วมีหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบ ทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ประกอบไปด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด ๒๔ คน คณะผู้บริหาร ทั้งหมด ๔ คน พนักงานส่วนตำบลทั้งหมด ๓๔ คน

อาณาเขตการติดต่อ

- ทิศเหนือ ติดกับตำบลวังแก้ว อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
- ทิศใต้ ติดกับตำบลวังเหนือ และตำบลวังซ้าย อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง
- ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
- ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

จำนวนหมู่บ้าน

- องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีจำนวนหมู่บ้าน ๑๒ หมู่บ้าน ได้แก่
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งปี้	หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยกันทา
หมู่ที่ ๒ บ้านแม่ทรายเงิน	หมู่ที่ ๘ บ้านแม่เลียบ
หมู่ที่ ๓ บ้านผาหิน	หมู่ที่ ๙ บ้านบนทุ่ง
หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งฮั่ว	หมู่ที่ ๑๐ บ้านป่าบง ฮ่องไฮ
หมู่ที่ ๕ บ้านวังมน	หมู่ที่ ๑๑ บ้านทุ่งฮั่วพัฒนา
หมู่ที่ ๖ บ้านผาแดง	หมู่ที่ ๑๒ บ้านทุ่งวังทอง

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีเขตการเลือกตั้ง ๑๒ เขต ตามจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยั่ว มีประชากรทั้งสิ้น ๕,๓๙๑ คน แยกเป็น

- ชาย ๒,๗๘๖ คน

- หญิง ๒,๖๐๕ คน

มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๗๕๗ ครัวเรือน

ตำบล	หมู่บ้าน	หมู่ที่	ประชากร			ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง			ครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ทุ่งยั่ว	ทุ่งปี	๑	๒๖๒	๒๕๖	๕๑๘	๒๑๗	๒๒๐	๔๓๗	๑๕๖
	แม่ทรายเงิน	๒	๓๕๖	๓๒๗	๖๘๓	๒๙๑	๒๘๔	๕๗๕	๒๒๕
	ผาดิน	๓	๘๔	๙๑	๑๗๕	๗๔	๗๒	๑๔๖	๕๔
	ทุ่งยั่ว	๔	๒๗๗	๒๖๐	๕๓๗	๒๒๔	๒๒๘	๔๕๒	๑๗๒
	วังมน	๕	๓๕๔	๓๓๔	๖๘๘	๒๙๙	๒๙๐	๕๘๙	๒๑๕
	ผาแดง	๖	๑๓๔	๑๒๘	๒๖๒	๑๐๒	๑๑๑	๒๑๓	๘๗
	ห้วยกันทา	๗	๔๔๗	๓๗๘	๘๒๕	๓๗๖	๓๒๒	๖๙๘	๒๗๗
	แม่เลียบ	๘	๑๔๙	๑๓๓	๒๘๒	๑๑๙	๑๑๘	๒๓๗	๙๑
	บนทุ่ง	๙	๑๕๔	๑๔๔	๒๙๘	๑๒๙	๑๑๘	๒๔๗	๙๘
	ป่าบาง ย่องไฮ	๑๐	๑๘๘	๑๗๖	๓๖๔	๑๖๕	๑๖๔	๓๒๙	๑๑๙
	ทุ่งยั่วพัฒนา	๑๑	๑๘๑	๑๘๘	๓๖๙	๑๕๖	๑๗๙	๓๓๕	๑๓๑
	ทุ่งวังทอง	๑๒	๒๐๐	๑๙๐	๓๙๐	๑๖๕	๑๖๘	๓๓๓	๑๓๒
รวม			๒,๗๘๖	๒,๖๐๕	๕,๓๙๑	๒,๓๑๗	๒,๒๗๔	๔,๕๙๑	๑,๗๕๗

ที่มาข้อมูล: โดยสำนักงานทะเบียนอำเภอวังเหนือจังหวัดลำปาง ณ วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๓๓๑ คน	๔๖๙ คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๘๘๖ คน	๑,๙๘๕ คน	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๓๘๘ คน	๓๓๒ คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๖๐๕ คน	๒,๗๘๖ คน	ทั้งสิ้น ๕,๓๙๑ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง คือ
 - * ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยั่ว มีจำนวนเด็ก ๗๐ คน
- โรงเรียนประถมศึกษาและอนุบาล ๑ แห่ง คือ
 - * โรงเรียนบ้านวังมน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๒๙ คน
- โรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาส ม.๑ - ม.๓) ๑ แห่ง คือ
 - * โรงเรียนทุ่งยั่ววิทยา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๑๕๙ คน

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

- โรงเรียนอาชีวศึกษา - แห่ง
- โรงเรียน / สถาบันชั้นสูง - แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑๒ แห่ง คือ
- * หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๑๒

๔.๒ สาธารณสุข

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่วมีหน่วยงานให้บริการด้านสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุ่งฮั่ว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งฮั่ว

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น และมีสถานีตำรวจชุมชนติดตั้งเพื่อดูแลและป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในตำบลทุ่งฮั่ว พบว่ามีผู้ติดยาเสพติด และไม่พบผู้ค้า อีกทั้งยังพบน้อย เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทางผู้นำ ประชาชน และหน่วยงานราชการ ที่ให้การดูแลและช่วยเหลือสอดส่องเป็นประจำ การแก้ไขปัญหาสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็จะส่งต่อเรื่องไปยังทางอำเภอ วังเหนือและทางสถานีตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือตลอดมา

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ตามแต่กรณี ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

๕. สภาพทางสังคม

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ใช้เส้นทางสายทุ่งเป้า - แม่กิด ติดต่อกับอำเภอวังเหนือ ระยะทางประมาณ ๙ กิโลเมตร
- ใช้เส้นทางสายวังเหนือ - แจ้ห่ม - เมืองปาน ติดต่อกับอำเภอเมืองปาน ระยะทางประมาณ ๖๘ กิโลเมตร
- ใช้เส้นทางสายวังเหนือ - แจ้ห่ม ติดต่อกับอำเภอแจ้ห่ม ระยะทางประมาณ ๖๓ กิโลเมตร
- ใช้เส้นทางสายวังเหนือ - แจ้ห่ม - ลำปาง ติดต่อกับจังหวัดลำปาง ระยะทางประมาณ ๑๒๓ กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีไฟฟ้าใช้ทุกบ้านทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว มีระบบประปาหมู่บ้านใช้ทั้ง ๑๒ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ไม่มีการให้บริการตู้โทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากปัจจุบัน ประชาชนส่วนใหญ่มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดตามตัวแทบทุกครัวเรือน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ไม่มีการให้บริการไปรษณีย์ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้บริการที่ไปรษณีย์อำเภอวังเหนือ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ ทำนา ทำไร่ ทำสวน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มะเขือเทศ เป็นต้น

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่วไม่มีการประมง)

๖.๓ การเลี้ยงสัตว์

มีการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือนเป็นอาชีพเสริม และอาชีพหลัก เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

- โรงแรม	-	แห่ง
- ร้านอาหาร	-	แห่ง
- โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
- สถานีขนส่ง	-	แห่ง
- ร้านเกมส์	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญคือน้ำตกวังแก้ว น้ำตกวังทอง และยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างรายได้สู่ชุมชน เช่น ถ้ำผาแดง พระธาตุผาหินและวัดพระเกิด เป็นต้น

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง
- โรงสี	๒๓	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงบ่มไผ่	-	แห่ง
- บิมน้ำมันแบบหัวจ่าย	๑	แห่ง
- บิมน้ำมัน (บิมน้ำมัน)	๑๑	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มแม่บ้านทุ่งฮั่ว (กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า)	จำนวนสมาชิก	๒๐ คน
๒. กลุ่มแม่บ้านแม่ทรายเงิน (กลุ่มทำปุ๋ยชีวภาพ)	จำนวนสมาชิก	๓๐ คน
๓. กลุ่มปลูกไผ่ตง บ้านแม่ทรายเงิน	จำนวนสมาชิก	๒๐ คน
๔. กลุ่มฉางข้าวบ้านทุ่งฮั่ว	จำนวนสมาชิก	๕๐ คน
๕. กลุ่มผู้สูงอายุบ้านทุ่งฮั่ว (กลุ่มจักรสาน)	จำนวนสมาชิก	๒๐ คน

๖. กลุ่มแม่บ้านทุ่งฮั่ว (กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง)	จำนวนสมาชิก	๓๐ คน
๗. กลุ่มแม่บ้านบ้านป่าบาง ช้องโฮ (กลุ่มสตรีเพาะเห็ด)	จำนวนสมาชิก	๒๐ คน
๘. กลุ่มเกษตรปลอดสารพิษบ้านป่าบาง ช้องโฮ	จำนวนสมาชิก	๒๐ คน
๙. กลุ่มแม่บ้านบ้านทุ่งฮั่วพัฒนา (กลุ่มน้ำดื่มอาร์โอ)	จำนวนสมาชิก	๕๐ คน
๑๐. กลุ่มเพาะเนื้อเห็ดดอกกล้วยไม้ บ้านทุ่งวังทอง	จำนวนสมาชิก	๓๐ คน
๑๑. กลุ่มน้ำพริกกลาบบ้านผาแดง	จำนวนสมาชิก	๓๐ คน
๑๒. กลุ่มสตรีเย็บผ้านวม หมู่ ๑๐ บ้านป่าบาง - ช้องโฮ	จำนวนสมาชิก	๓๐ คน
๑๓. กลุ่มผู้สูงอายุทำข้าวแต๋น สูตรน้ำแดงโม	จำนวนสมาชิก	๔๐ คน

๖.๘ แรงงาน

การจ้างแรงงานในพื้นที่ที่มีการจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำกว่าในเมือง ประกอบกับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเด็ก และผู้สูงอายุ แรงงานส่วนใหญ่จะไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ และทำงานต่างประเทศ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ตำบลทุ่งฮั่ว นับถือศาสนาพุทธ

- วัด / สำนักสงฆ์ ๙ แห่ง แยกเป็น

* วัดทุ่งปี	ตั้งอยู่ บ้านทุ่งปี	หมู่ที่ ๑ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดแม่ทรายเงิน	ตั้งอยู่ บ้านแม่ทรายเงิน	หมู่ที่ ๒ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดผาดิน	ตั้งอยู่ บ้านผาดิน	หมู่ที่ ๓ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดทุ่งฮั่ว	ตั้งอยู่ บ้านทุ่งฮั่ว	หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดวังมน	ตั้งอยู่ บ้านวังมน	หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดผาแดง	ตั้งอยู่ บ้านผาแดง	หมู่ที่ ๖ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดห้วยกันทา	ตั้งอยู่ บ้านห้วยกันทา	หมู่ที่ ๗ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดพระธาตุพระเกิด	ตั้งอยู่ บ้านแม่เลียบ	หมู่ที่ ๘ ตำบลทุ่งฮั่ว
* วัดป่าบาง	ตั้งอยู่ บ้านป่าบาง ช้องโฮ	หมู่ที่ ๑๐ ตำบลทุ่งฮั่ว
- มัสยิด	-	แห่ง
- ศาลเจ้า	๒	แห่ง
- โบสถ์	-	แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีสงฆ์พระธาตุวัดพระเกิด	ประมาณเดือน พฤษภาคม มิถุนายน
- ประเพณีบวงสรวงเจ้าพ่อข้อมือเหล็ก	ประมาณเดือน พฤษภาคม มิถุนายน
- ประเพณีถวายเทียนพรรษา	ประมาณเดือน มิถุนายน กรกฎาคม
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากพูดภาษาเหนือ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร สินค้าส่วนใหญ่จึงเป็นสินค้าทางการเกษตรที่แบ่งไว้สำหรับการจำหน่ายเป็นบางส่วน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ**๘.๑ น้ำ**

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีแม่น้ำวัง และน้ำตกไหลผ่าน

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ ป่าชุมชนและแหล่งดินดำ

๘.๓ ภูเขา

ภูเขาล้อมรอบป่าไม้

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติยังอยู่ในสภาพที่อุดมสมบูรณ์

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการ จัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และใน ด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น และแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงต่อการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่ อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทาง

ความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติ และเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่า จะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและ

พลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการพัฒนាយายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ

กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคง ด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการค้าเสรีและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของ

สภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง

และการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้อง

ดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลผสมผสาน มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและ การบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขต อำนาจอธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและ ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนา

ที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบ เศรษฐกิจ ตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็น สังคม ประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้าน สุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการ อัจฉริยะ ที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอด ฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อน าประเทศไทย ไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อขยายฐานกลุ่มประชากร ชั่นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญา และพัฒนานวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนา เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับ และส่งต่อ แนวทางการพัฒนา และเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐเป็นการรวมพลัง ขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่าง แท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนา ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถ ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการท สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการ เพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/ โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและ จังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- ๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

คั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) แผนพัฒนาภาคเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและ มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสมกับการพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาศูนย์รวมพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

(๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนสู่สากล บนพื้นฐานความโดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา
สังคมน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) พัฒนาเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล
- ๒) เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการเกษตร การค้า และการลงทุน
- ๓) เชื่อมโยงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- ๔) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนระหว่างภูมิภาค

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลุ่มจังหวัด	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
เมืองท่องเที่ยว สู่สากล	ท่องเที่ยวเชิงอารย ธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารย ธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารย ธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารย ธรรมและสร้างสรรค์
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (พืชผักเมืองหนาว ลำไย มะม่วง กาแฟ สมุนไพร/ ไก่ ประดูหางดำ นมพรีเมียม)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (กระเทียม ถั่วเหลือง งา กาแฟ)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ข้าว ข้าวโพดหวาน สับปะรด)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ลำไย มะม่วง ข้าว กระเทียม)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำปิง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชน อนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำสาละวิน	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำวัง เขตเมืองเก่า/ย่าน ชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ เขตเมืองเก่า/ย่าน ชุมชนอนุรักษ์
Northern Landport	สนามบินนานาชาติ ศูนย์กลางการค้าการ ลงทุน	ด้านการค้าชายแดน	โลจิสติกส์ทางบก และทางราง	นิคมอุตสาหกรรม
Health and Wellness	๑. ศูนย์กลางการแพทย์ ทันตกรรมของภูมิภาค ๒. สปาและการนวด สุขภาพ ๓. การฟิชั่นกระยะยาว ๔. เครื่องสำอางสมุนไพร ๕. น้ำพุร้อน	๑. ชุมชนท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ๒. ผลิตภัณฑ์สปา ๓. น้ำพุร้อน	๑. ภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย สมุนไพร ๒. ชุมชนท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ๓. น้ำพุร้อน	๑. ภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย สมุนไพร ๒. ชุมชนท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“ยกระดับการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการเกษตรสู่ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง เพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับห่วงโซ่อุปทานของโลก”

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluter Product : GPCP) ภาพรวม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓%
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluter Product : GPCP) ของ เศรษฐกิจมูลค่าสูงมี สัดส่วนไม่น้อยกว่า ๕% ของ GPCP ภาพรวม
๓. การเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ในกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

๑. สร้างแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวที่ผสมผสานความสูงเด่นของสัมปสมุขย์และเทคโนโลยี
๒. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
 ๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
 ๓. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
 ๔. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ๕. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
 ๖. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สู่ Smart City
๒. เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. พื้นที่การพัฒนาแบบ Smart City (แห่ง)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
๓. พัฒนาศูนย์บริการมนุษย์และเครือข่าย
๔. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
๕. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า

๖. พัฒนาระบบโลจิสติกส์

๗. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร

๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตผลการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ร้อยละของมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยที่สูงขึ้นของสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)

๒. พัฒนาโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร

๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน

๕. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

๖. พัฒนาการขนส่งและระบบการบริหารจัดการสินค้า

๗. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร

๘. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consumer)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง

เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเครื่องจักรเศรษฐกิจใหม่ด้านชีววิทยาศาสตร์สุขภาพ

๒. การเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาวะของกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจหรือสถานประกอบการประเภท Wellness ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๒. จำนวนผู้มีอายุยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๒. ส่งเสริมพัฒนาความพร้อมและศักยภาพคนและองค์ความรู้

๓. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน

๔. ยกระดับด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน

๕. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์

๖. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ บริหารจัดการ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน

๓. เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๔. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสาธารณภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เกินเกณฑ์มาตรฐาน
๒. จำนวนพื้นที่ป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ไร่/ปี
๓. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีคุณภาพน้ำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
๔. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเสริมศักยภาพและพัฒนา กลไกการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๒. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
๓. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. บริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

(๓) แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง

วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง (Vision)

“ลำปางเมืองน่าอยู่ นครแห่งความสุข”

นิยาม : จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยว การค้า การบริการ และการเกษตร และเป็นนครแห่งความสุขด้วยคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ภายใต้การจัดระบบสวัสดิการทางสังคมถ้วนหน้า การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสภาพแวดล้อมที่ดีโดยยึดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเป้าหมายระยะแรกของการพัฒนาที่เน้นการพัฒนาภายใต้แนวคิด “ชุมชนวิถีพอเพียง เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์” และระยะที่ ๒ พัฒนาไปสู่เมืองวัฒนธรรมที่มีความทันสมัย พัฒนาบนฐานของทุนทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น เพื่อศักยภาพและขีดความสามารถสู่การแข่งขันในตลาดโลก Local to Global”

พันธกิจ

๑. สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภายในจังหวัด ให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๒. พัฒนาระดับขีดความสามารถในการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและตลาดโลก
๓. ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนทั้งภาคผลิตภาคบริการและพาณิชย์กรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๔. ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปคุณภาพสากลสร้างมูลค่าเพิ่มสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

๕. กำหนดนโยบายจัดทำแผนงานเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างทางกายภาพบุคลากรและการบริหารจัดการในการพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดให้เป็นศูนย์กระจายสินค้าที่ได้มาตรฐาน

๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมลำปางให้มีความเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันรักวัฒนธรรมท้องถิ่นและถิ่นกำเนิดตามวิถีลำปางโดยดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗. เสริมสร้างพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาชีวิตทรัพย์สินและความมั่นคงของคนในจังหวัด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงตลอดจนการเฝ้าระวังและป้องกันภัยในชุมชน

๘. สนับสนุนส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีการดำเนินงานการบริหารจัดการในทุกระดับให้โปร่งใสและเป็นธรรมภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน และการเกษตร ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และแก้ไขปัญหาความยากจน ด้วยการเสริมสร้างอาชีพสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนจังหวัดลำปาง

๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดลำปางทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ในด้านการจัดสวัสดิการสังคม อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เพื่อเสริมสร้างจังหวัดลำปางให้เป็นสังคมที่มั่นคง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ภายใต้กลไกการเชื่อมประสานความสัมพันธ์ปรองดองที่มีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ สู่วิถีการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนของประชาชนและคุณภาพที่ดีของสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : การพัฒนาสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวครบวงจรบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่มีความโดดเด่นและมีคุณภาพสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ :

๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

๕. การพัฒนาสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๖. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๗. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งในและ

ต่างประเทศ

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และแปรรูปเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร เกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ เกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพมาตรฐานโดดเด่นของภาคเหนือและของประเทศ

กลยุทธ์ :

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ การปฏิรูปที่ดิน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร เครือข่ายผู้ผลิตและชุมชน ให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสามารถหาปัจจัยการผลิตในราคาที่เหมาะสม สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีความโดดเด่นได้มาตรฐาน

๓. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาปรับใช้ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิตทางการเกษตรให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔. ส่งเสริมการตลาดและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าที่ได้มาตรฐานรวมถึงประชาสัมพันธ์ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

ตัวชี้วัด :

๑. อัตราเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัด ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม (พืชอาหาร ข้าว ปศุสัตว์ และประมง) และผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP/Safety Level/เกษตรอินทรีย์/PGS/GMP เป็นต้น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๓. จำนวนชนิดสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีความโดดเด่น ไม่น้อยกว่า ๒ ชนิดสินค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน จากฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เป็นแหล่งผลิตสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ จากทุนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการเป็นจุดเชื่อมโยงโลจิสติกส์ของภาคเหนือ ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ :

๑. เสริมสร้างพัฒนาและเชื่อมโยง โครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค ระบบการขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อปัจจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในด้านการประกอบธุรกิจ ด้านการพัฒนากระบวนการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดและการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิต ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการออกแบบ เพื่อผลิตสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด เพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนบนฐานรากของความรู้สมัยใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับแพร่หลายทั้งระดับในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. ร้อยละของผู้ประกอบที่ยื่นคำขอที่ผ่านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ต่อปี

๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐ มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินมีการบริหารจัดการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงอนุรักษ์ ป่าพันธุ์ และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์ :

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกมิติ

๒. เสริมสร้างและยกระดับความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถดำรงชีวิต ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. บูรณาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและพัฒนาระบบการเฝ้าตรวจ

๔. เสริมสร้างศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมในการบริหารจัดการสาธารณภัย

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๕. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

ตัวชี้วัด :

๑. ประชาชนเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๖๐

๒. ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและทักษะชีวิตให้มีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๗๐

๓. ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๒๐ (ลดลงจากปี ๒๕๖๒)

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ต่อปี

๖. ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ลดลง ๕,๐๐๐ ตันต่อปี

**๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง**

**“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปางเป็นองค์กรแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
ประชาชน”**

องค์กรแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดประชาชน มีการขับเคลื่อนภารกิจในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นครอบคลุมตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย รวมไปถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีสวัสดิการทางสังคมได้เหมาะสมในการดำรงชีวิต โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน หลักธรรมาภิบาล การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรัก ความสามัคคีการมีมิตรไมตรีที่ดีต่อกันและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

พันธกิจ

๑. สร้างสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพชีวิตและมีความสุข โดยประชาชนได้รับการสาธารณสุขที่ทั่วถึง เสมอภาค เป็นธรรม ภายใต้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีภูมิคุ้มกัน รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. การให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบนฐานแห่งอำนาจ/หน้าที่ หลักกฎหมาย ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การบูรณาการ หลักธรรมาภิบาล การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการให้บริการสาธารณสุขที่ประชาชนมีความพึงพอใจ

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง มีการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคตควบคู่ไปกับการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมรวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

๑. การก่อสร้าง/การปรับปรุง/การบำรุงรักษาถนน สะพาน และการบำรุงสายทางอื่น (เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการเดินทาง มีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงเส้นทางการจราจรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภอ การปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวกและปลอดภัยในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว)

๒. การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการสาธารณสุขปลอดภัยและการและแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร (เพื่อการประกอบอาชีพ และใช้ในชีวิตประจำวัน การพัฒนาระบบประปาหมู่บ้านให้มีมาตรฐานและทั่วถึง การพัฒนาระบบส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร การสร้างระบบธนาคารน้ำใต้ดิน)

๓. การไฟฟ้าสาธารณะ (เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขด้านไฟฟ้าอย่างทั่วถึง)

๔. การผังเมือง (ประสานการทำงานกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดระบบผังเมืองให้ถูกต้องตามข้อระเบียบ/กฎหมาย)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์

๑. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (การประชุม การฝึกอบรม การสัมมนา การให้ความรู้ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การเก็บ การทิ้ง การขนขยะที่ถูกวิธี การพัฒนาองค์ความรู้ในการใช้และจัดการเศษวัสดุทางธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ฯลฯ เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลของระบบนิเวศน์ และไม่ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชน)

๒. การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และการป้องกัน/การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กิจกรรมปลูกป่า การทำแนวกันไฟ การสนับสนุนกิจกรรมการเฝ้าระวังและแก้ปัญหาหมอกควัน ไฟป่าโดยชุมชน กิจกรรมการกำจัดขยะ การรักษาดูแลแม่น้ำ กิจกรรมอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบการจัดการมลพิษ และการจัดการปัญหาขยะให้เกิดผลชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยเน้นการบูรณาการ การตกลงร่วมกัน การมีส่วนร่วมระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน (การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย ให้ได้รับบริการสาธารณะที่เหมาะสม การสร้างสังคมผู้สูงอายุที่มีคุณค่าและถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับคนรุ่นหลัง การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคมอื่น ๆ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชน สนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต การเข้าถึงบริการของรัฐ โดยประสานการทำงานร่วมกับส่วนราชการ องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน)

๒. การสนับสนุนการศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเยาวชนและประชาชน ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการใช้ชีวิต การส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านหุ่นยนต์ (โรบอท) เพื่อคิดค้นและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เดิมให้สามารถนำไปใช้งานได้มีประสิทธิภาพ)

๓. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ การอนุรักษ์ และการเผยแพร่ให้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอยู่คู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจังหวัดลำปางตลอดไป)

๔. การป้องกัน/การรักษา/การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน (ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ลดภาวะการเกิดโรคจากพฤติกรรม การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการรักษาสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ โดยดำเนินการร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขและโรงพยาบาล ส่งเสริมการป้องกันรักษาสุขภาพของประชาชนผ่านการแพทย์ภูมิปัญญาไทยและการแพทย์ทางเลือก)

๕. การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน (ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรัก ความสามัคคี การเข้าถึงบริการของรัฐ การจัดระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาสังคม/ชุมชน การพัฒนาระบบเครือข่ายทางสังคมที่ใช้เป็นช่องทางในการติดต่อประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลในการพัฒนาและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาชุมชน การสร้างความเสมอภาค การสร้างจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมชุมชน การป้องกันรักษา

ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ฯลฯ โดยบูรณาการงานร่วมกับส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน (การส่งเสริมการขายสินค้าออนไลน์ การส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจตามทิศทางการตลาด การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการผลิต การส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักใช้ทรัพยากรต้นทุนให้เหมาะสมกับพื้นที่ การส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว การส่งเสริมอาชีพที่สร้างเศรษฐกิจให้สังคม ชุมชน การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น)

๒. การส่งเสริมการใช้สินค้าท้องถิ่นและการตลาด (ส่งเสริมให้ประชาชนใช้สินค้าที่ผลิตในชุมชนท้องถิ่นของตนเอง ทั้งสินค้าเกษตร สินค้าเซรามิก สินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่ผลิตในจังหวัดลำปาง การจัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าจากชุมชนในระดับอำเภอและระดับจังหวัด รวมไปถึงการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านการตลาดและช่องทางใหม่ ๆ ในการกระจายสินค้า การประชาสัมพันธ์การใช้สินค้าชุมชนท้องถิ่น การจัดแสดงสินค้าชุมชนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง)

๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง (พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวหลากหลายมิติให้แตกต่างจากรูปแบบเดิม ๆ การสร้างงานให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงเส้นทางที่มุ่งสู่แหล่งท่องเที่ยว)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น (พัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการปฏิบัติงาน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่น มีความจงรักภักดี และมีความภาคภูมิใจในองค์กร ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ)

๒. การพัฒนางาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน (การพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาให้บริการประชาชนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ในลักษณะ e-Service เช่น ระบบชำระภาษี ระบบศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาระบบเว็บไซต์และเครือข่ายสังคมที่ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อกับประชาชนผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลในการพัฒนาให้ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน/ประชาชน สร้างระบบฐานข้อมูลตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถบูรณาการและสนับสนุนการทำงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะ เช่น การประชุมทางไกล รวมไปถึงการพัฒนาาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถจัดการ เรียกใช้ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงภูมิศาสตร์ที่ต้องการ รวมไปถึงการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพร้อมของสถานที่ปฏิบัติงาน เช่น อาคารรองรับการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน การจัดหาสถานที่รองรับภารกิจต่าง ๆ การจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่อรองรับภารกิจการให้บริการสาธารณะในอนาคต)

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

๒.๑ วิสัยทัศน์(vision) และพันธกิจ(mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

“ตำบลน่าอยู่ เชิดชูวัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่ประชาชน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่ว

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์ที่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมือง การบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

ทุกพื้นที่

๑. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณูปการ และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุม
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกำจัดขยะมูลฝอย
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาประเพณีวัฒนธรรมอันดีของตำบล
๔. ส่งเสริมให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล
๕. ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

สิ่งแวดล้อม

ขยะสิ่งปฏิกูล

ได้รับการสงเคราะห์

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชุมชน

๑. จำนวนถนน สะพาน ได้รับการปรับปรุงดูแลรักษา
๒. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ ระบบประปา ได้รับการก่อสร้าง/บำรุงรักษาและเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจต่อการบริการ
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการส่งเสริม การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการบริหารการจัดการขยะสิ่งปฏิกูล
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับการสงเคราะห์
๗. ระดับความสำเร็จของระดับการศึกษา
๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่มีสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น
๑๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
๑๑. ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
๑๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา พื้นฟู
๑๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภค และบริโภค

๑๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
๑๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการปรับปรุงการพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน
๑๖. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจในการบริหารกิจการของท้องถิ่น
๑๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณูปการ และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ มีระบบการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ และให้มีการบำรุงรักษาทั้งทางบกและทางน้ำอย่างทั่วถึง

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม

๓. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม สู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ศาสนา ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และเสริมสร้างระบบการจัดการด้านสาธารณสุข

๔. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ

๕. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการเดินทาง มีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงเส้นทางการจราจรระหว่างหมู่บ้านและตำบล

๒. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ระบบประปา เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ และใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านไฟฟ้าอย่างทั่วถึง

๔. การวางผังเมืองรวม เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดระบบผังเมืองให้ถูกต้องตามข้อระเบียบ/กฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การประชุม การฝึกอบรม การสัมมนา การให้ความรู้ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การเก็บ การทิ้ง การขนขยะที่ถูกต้อง ฯลฯ เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลของระบบนิเวศน์ และไม่ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชน

๒. การบำบัด พื้นฟู การเฝ้าระวัง ป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่นกิจกรรมปลูกป่า การทำแนวกันไฟ การทำแนวเขตป่าชุมชน กิจกรรมการกำจัดขยะ การรักษาดูแลแม่น้ำ กิจกรรมอื่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม

กลยุทธ์

๑. การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยให้ได้รับบริการสาธารณะที่เหมาะสม การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคมอื่น ๆ การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต การเข้าถึงบริการของรัฐ

๒. การจัดการศึกษา โดยส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็กก่อนประถมวัย เด็ก และเยาวชน ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้ชีวิต โดยบูรณาการร่วมกับสถาบันทางการศึกษา

๓. การส่งเสริม ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ การอนุรักษ์ และการเผยแพร่ให้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป

๔. การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ลดภาวะการเกิดโรคจากพฤติกรรม การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องการรักษาสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ โดยดำเนินการร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

๕. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีความรัก ความสามัคคี การเข้าถึงบริการของรัฐ การจัดระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาสังคม/ชุมชน การสร้างเครือข่ายในการพัฒนาชุมชน การสร้างความเสมอภาค การสร้างจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมชุมชน การป้องกันรักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ฯลฯ โดยบูรณาการงานร่วมกับส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนประกอบอาชีพการเกษตร และอาชีพเสริมที่สร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว การส่งเสริมอาชีพที่สร้างเศรษฐกิจให้สังคม ชุมชน การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนมีแนวคิดการพึ่งตนเอง และนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๒. การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นอัตลักษณ์ที่จะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ประชาชนเจ้าของพื้นที่มีส่วนร่วม การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๓. การก่อสร้างแหล่งน้ำ โดยการบริหารจัดการให้มีแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร กลยุทธ์

๑. การพัฒนาบุคลากร โดยพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการปฏิบัติงาน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่น มีความจงรักภักดี และมีความภาคภูมิใจในองค์กร ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ

๒. การปรับปรุงการพัฒนา เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน โดยพัฒนาและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ดี พร้อมบริการประชาชน และมีสถานที่ปฏิบัติงานที่สะอาด และสะดวกในการให้บริการประชาชน

๓. การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน บุคลากรทางการเมือง บุคลากรท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร

๔. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการทำงานของภาครัฐ ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยั่ว ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ ร่วมสืบสานประเพณีวัฒนธรรม น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑: ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒: ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓: ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔: ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕: ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖: ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิ

ขอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

- พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว บริการสุขภาพและการศึกษา ที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
- พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุล แก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือ ที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

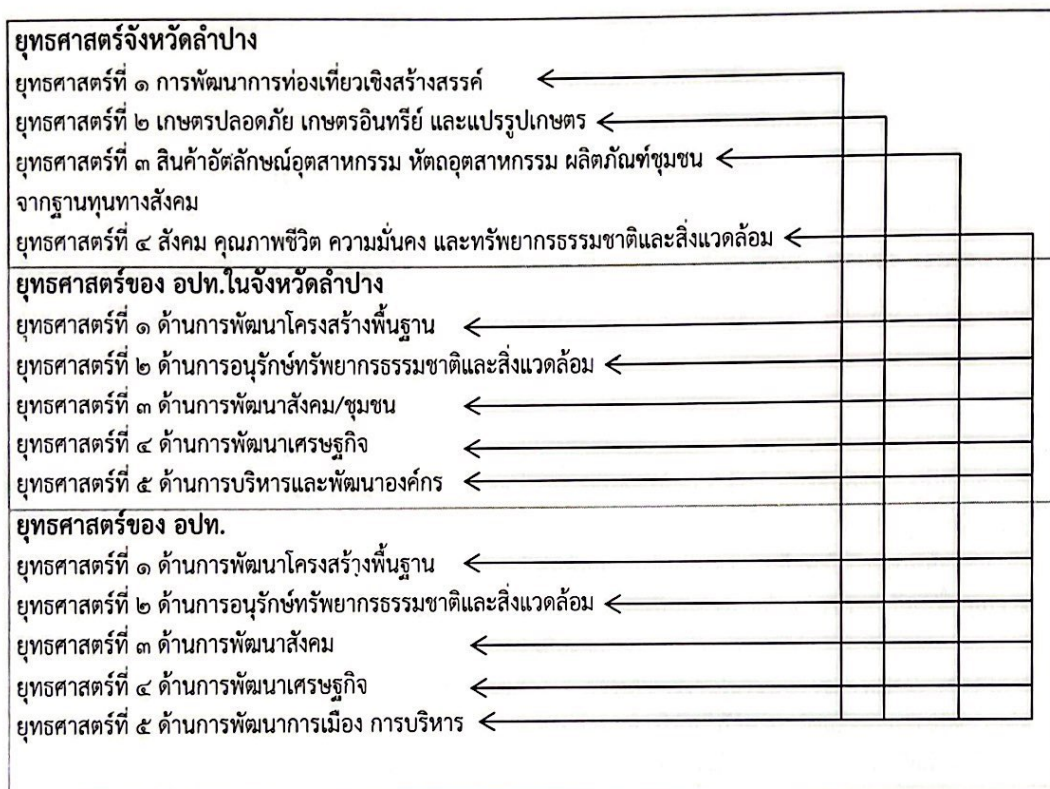
ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และแปรรูปเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน จากฐานทุนทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคาม หรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) เป็นเครื่องมือ

จุดแข็ง	จุดอ่อน
- เป็นองค์การรัฐมีอำนาจหน้าที่สมบูรณ์ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น - มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ - มีผู้บริหารเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมเห็นแต่ประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก - บุคลากรในองค์กรมีระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน - องค์กรมีทรัพยากรในการพัฒนาท้องถิ่น - มีเครือข่ายการทำงานในตำบลและฝ่ายนอก - องค์กรมีระบบสื่อสารสนเทศทันต่อสถานการณ์ของบ้านเมือง	- ตำบลทุ่งฮั่วเป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดสถานการณ์อุทกภัย วาตภัย บ่อยครั้งและโดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่มล้อมรอบด้วยภูเขา จึงทำให้ในทุกปีต้องสูญเสียงบประมาณเป็นอย่างมากในการช่วยเหลือ ฟื้นฟูความเสียหาย - การบริหารงานในระบบราชการเมื่อมีการ สั่งการจากส่วนกลางให้ปฏิบัติตาม ถึงแม้องค์กรจะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งก็จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติจะหลีกเลี่ยงได้ยาก - ระบบการจัดซื้อจัดจ้างมักจะมีเรื่องเงินเปอร์เซ็นต์การฮั้วประมูล ทำให้มีความเสี่ยงต่อการทุจริตคอร์รัปชัน
โอกาส	ภาวะคุกคาม
- บุคลากรในองค์กรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การประชุม ฯลฯ - องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่วได้จัดให้มีการประชุมผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบลเดือนละ ๑ ครั้ง หรือตามสถานการณ์ - องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งฮั่วมีเส้นทางติดต่อประสานงานสามจังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงใหม่เป็นโอกาสในการประสานงานสร้างเครือข่ายการพัฒนาท้องถิ่น	- ระบบการเมือง การแบ่งพรรคแบ่งพวก มีผลกระทบต่อการบริหารงานราชการในพื้นที่มากขึ้นเรื่อยๆ - องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจที่ต้องดำเนินงานมากแต่งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ เพราะในองค์กรเองมีรายได้ส่วนใหญ่ต้องรอการอุดหนุนจากรัฐส่วนกลางอย่างเดียว อบต.มีศักยภาพในการจัดเก็บรายได้เพียงเล็กน้อยซึ่งไม่พอสำหรับการใช้บริหารจัดการในท้องถิ่น

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดแข็ง (STRENGTH = S)

๑. วิเคราะห์ด้านการบริหารราชการ

- มีการบริหารองค์การฯ เป็น ๓ ส่วนคือ สภาก่อการฯ ผู้บริหาร และ พนักงานส่วนตำบล โดยเฉพาะพนักงานส่วนตำบล มีการแบ่งงานออกเป็น ๓ ส่วน เพื่อสะดวกในการบริหารงาน สำนักงาน และเพื่อสัมฤทธิ์ผล ของงาน คือ ส่วนสำนักปลัดตอบต. ส่วนการคลัง ส่วนโยธา โดยขอบเขตความรับผิดชอบงานในหน้าที่ค่อนข้างหลากหลาย ซึ่งสามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ ในระดับหนึ่ง

๒. วิเคราะห์ ข้อกฎหมาย ระเบียบต่างๆ

- กฎหมายท้องถิ่น ได้มีตราข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้ เพื่อกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นปฏิบัติตามเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้วและเพื่อป้องกันอันตรายทั้งปวงที่อาจเกิดขึ้น ตามภารกิจหน้าที่ที่ได้มอบหมายให้ปฏิบัติได้ทั้งนี้ การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ต้องอาศัย กฎหมายที่ให้อำนาจองค์การฯ ไว้เท่านั้นจึงสามารถ ตราข้อบัญญัติได้ ซึ่งขณะนี้ ได้มีการตรา ข้อบัญญัติ ว่าด้วย การควบคุม กิจการอันเป็นอันตรายการควบคุมตลาดเอกชน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ใบอนุญาตเล่นการพนัน ซึ่งปัจจุบัน อยู่ระหว่างการดำเนินการร่าง ข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารการถมดินขุดดิน

๓. วิเคราะห์ บุคลากร

- บุคลากรที่ปฏิบัติงานสำนัก และ ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานที่องค์การฯ จำนวน ๖ คน ซึ่งตั้งแต่ มัธยมศึกษา ถึงปริญญาตรี ซึ่งบุคลากรเหล่านี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านสำนักงาน วิชาชีพ และคนงานทั่วไป บุคลากรที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ บุคลากร จากการมีส่วนร่วมชุมชน คือ อสม. กรรมการหมู่บ้าน คณะทำงานฝ่ายวางแผนหมู่บ้าน ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลทั้งสิ้น

๔. วิเคราะห์ งบประมาณ

- การจัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายได้ รายจ่ายประจำปี ขององค์การฯ เป็นลักษณะจำแนกตาม แผนงาน แต่ละแผน ตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำและอาจทำได้ซึ่งเป็นสิ่งที่้องการฯ ต้องนำมาบริหาร ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย งบประมาณ ที่ได้รับอุดหนุนจากรัฐบาล จำนวนหนึ่งสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนลงได้บ้างทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนงบประมาณที่ได้รับว่ามากน้อยเท่าใด

๕. วิเคราะห์การประสานงานส่วนราชการ

- องค์การฯ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล จากทางอำเภอ และ การประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ จากกระทรวงต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานในอำเภอ และจังหวัด เพื่อตอบสนองการดำเนินการจากส่วนกลาง และ ส่วนภูมิภาค ซึ่งมีเป้าหมายเดียวกันคือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ความอยู่ดีกินดี ของประชาชน เป็นสำคัญ งานส่วนใหญ่ขององค์การฯ จึงเน้นหนักไปในส่วนของการสนับสนุนด้านข้อมูล และ เอื้อเฟื้อสถานที่ ตามที่ร้องขอ ตลอดจนบางครั้ง อาจสนับสนุนงบประมาณ ให้ บางส่วน เนื่องจากไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

๖. วิเคราะห์ ทรัพยากรเครื่องมือ

- ในการบริหารกิจการ ขององค์การฯ มีเครื่องมือ เครื่องใช้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานทั้งที่เป็น เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเครื่องมืออื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามภารกิจหน้าที่

๗. วิเคราะห์ระบบข้อมูล

- มีการจัดเก็บ ข้อมูล จปฐ. กชช ๒ ค. ข้อมูลอื่นๆ ตามความจำเป็น และเป็นครั้งคราว

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Analysis)

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ด้านการบริหารราชการ (Bureaucracy)

โครงสร้าง องค์การฯ เป็นองค์การฯ ขนาดกลาง มีการบริหารองค์การฯ เป็น ๓ ส่วนคือ สภาองค์การฯ ผู้บริหาร และ พนักงานส่วนตำบล โดยเฉพาะ พนักงานส่วนตำบล มีการแบ่งงานออกเป็น ๓ ส่วน เพื่อสะดวกในการบริหารงาน สำนักงาน และเพื่อสัมฤทธิ์ผลของงานคือ ส่วนสำนักปลัด อบต. ส่วนการคลัง ส่วนโยธา โดยมีขอบเขตความรับผิดชอบงาน ในหน้าที่ค่อนข้างหลากหลายเนื่องจาก ตำแหน่งที่ตั้งไว้ ยังไม่เรียกมาบรรจุ ทำให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานทำหน้าที่หลายตำแหน่ง ซึ่งอาจทำให้เกิดความผิดพลาด ได้ และ ทำให้งานล่าช้า ไม่ทันตามความต้องการการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ทันที

๒. ข้อกฎหมาย ระเบียบ ต่างๆ (Law)

มีระเบียบ กฎหมาย หนังสือคำสั่งมาก แต่เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ตามไม่ทัน

๓. บุคลากร (Man power)

- บุคลากรที่ปฏิบัติงานสำนักงานและ ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานที่องค์การฯ จำนวน ๖ คน ระดับการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษา ถึง ปริญญาตรี เข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนคือ อสม. กรรมการหมู่บ้าน คณะทำงานฝ่ายวางแผนหมู่บ้าน ซึ่งบุคลากรเหล่านี้ เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ตำบลทั้งสิ้นแต่ขาดการเอาใจใส่การสนับสนุน ส่งเสริม และ พัฒนาบุคลากรเหล่านี้ ทำให้ขาดความเข้มแข็งขาดการมีส่วนร่วมจากบุคลากรเหล่านี้

- บุคลากร ทางการเมือง ที่มีความสำคัญ ในท้องถิ่นถือเป็นผู้นำ ชุมชน/หมู่บ้าน เนื่องจาก พื้นฐาน ทางความรู้ ความสามารถ และขาดการพัฒนาทางความคิด วิสัยทัศน์การพัฒนาที่จะนำมาใช้ ในการบริหาร องค์การฯ ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนที่ค่อนข้างแก้ยาก แม้ปัจจุบันกฎหมายพยายามแก้ไขให้ได้บุคลากรที่มีความรู้เข้ามาก็ตาม แต่ก็ยังให้โอกาสผู้ที่ เป็น แม้ไม่มีความรู้ก็ตาม

๔. งบประมาณ (Budget)

- ความเป็นอิสระในรายได้ รายจ่ายเป็นของตนเอง ทำให้สะดวกในการดำเนินงานโครงการ ได้สะดวก หาก แต่งงบประมาณที่ได้รับ ยังมีจำกัด จึงไม่สามารถสนองความต้องการการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้จริง ซึ่งบางโครงการใช้งบประมาณที่สูง จึงต้องขอสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นซึ่งก็มีข้อจำกัดเช่นกันว่า ขาดการประสานงานอย่างต่อเนื่อง และงบประมาณหน่วยงานที่ประสานก็มีจำกัดเช่นกัน

๕. การประสานงานส่วนราชการ (CO -Ordination)

- การประสานงานระหว่าง ส่วนราชการทั้งในพื้นที่ ตำบล อำเภอ และจังหวัดยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากบุคลากร ที่มีอย่างจำกัด และ ขาดทักษะพื้นฐานด้านการประสานงานระหว่างบุคคล (มนุษยสัมพันธ์ ที่ดีในองค์กร) ทำให้งานล่าช้า ไม่สามารถสนอง ความต้องการแก้ไข ปัญหาของประชาชน และ ส่วนราชการ ได้ดีเท่าที่ควร ในขณะที่การดำเนินงานของส่วนราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ตำบลบาง กระทรวง ไม่ประสานงานดำเนินงานให้ทราบ ทำให้มีการจัดตั้งงบประมาณที่ซ้ำซ้อน และไม่เป็นการประหยัด งบประมาณ ไม่สอดคล้องกับหลักการบูรณาการ/หลักการมีส่วนร่วม(Participation)

๖. ระบบข้อมูล (Data System)

- มีการจัดเก็บ ข้อมูล จปฐ. กชช ๒ ค. ข้อมูลอื่นตามความจำเป็น และ เป็นครั้งคราวแต่ข้อมูลที่ ได้ ไม่อยู่บนพื้นฐานของความจริง หมายถึง ไม่สมบูรณ์ ไม่ครบ ทดสอบแล้วข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ ขาดการจัดเก็บข้อมูล และวางระบบข้อมูลที่เป็นรูปธรรม ค้นหาได้ง่าย และครอบคลุม ทุกด้าน ที่อยู่ภายในเขตองค์การฯ

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (EXTERNAL ANALYSIS)

วิเคราะห์โอกาส

๑. ด้านการเมืองการปกครอง

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นมาบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เปลี่ยนแปลงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายในการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่เป็นของตนเอง โดยเฉพาะ ซึ่ง เป็นการสร้างโอกาสอันดีต่อการดำเนินกิจการการบริหารงานท้องถิ่น

๒. ด้านเศรษฐกิจ

- โอกาสการผลิตทดแทนการนำเข้า โดยที่การบริโภคภายใน อำเภอ จังหวัดมีการผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาทิเช่น ความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ เนื้อปลา และ พืชผักสวนครัวโดยเฉพาะผักปลอดสารพิษ ทำให้มีการสร้างงาน สร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ ให้ราษฎร ส่งผลให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นดีขึ้น

- ความต้องการของโรงงานแปรรูปสินค้าทางเกษตร โดยเฉพาะ พืชไร่ประเภท ถั่วลิสง ครั่ง ซึ่ง ถือว่าเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาด สินค้าทางการเกษตรมีให้ราคาตกต่ำ เนื่องจากมีตลาดรองรับสินค้าที่แน่นอน

- ความต้องการด้านแรงงาน ในท้องถิ่น ถือเป็นการสร้างงานแก่ผู้ว่างงานให้มีงานทำตลอดปี แสดงถึงสภาวะเศรษฐกิจที่ดี (ขาขึ้น) การจ้างแรงงาน ทางเกษตรเจ้าของที่ดินใช้พื้นที่ดินเพื่อผลิตผลทางการเกษตรได้อย่างเต็มพื้นที่

- เศรษฐกิจการท่องเที่ยว เป็นโอกาสในการส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่แล้วให้สามารถแข่งขัน ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในตำบล อำเภอ ได้มากขึ้น

- รายได้ ประชากรในตำบลทุ่งฮั่ว ส่วนใหญ่ มีรายได้ เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากมีอาชีพทำนาเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น ซึ่งถือเป็นการลดรายจ่าย และมีอาชีพหลัก ทำไร่

๓. นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย

- ด้านการปราบปรามยาเสพติด ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก
- ด้าน การแก้ไขปัญหาความยากจน ซึ่งประกอบ มาตรการ สร้างรายได้ ลดรายจ่ายและเพิ่มการขยายโอกาส (OTOP)

- ให้ความช่วยเหลือด้านแหล่งเงินทุนแก่ประชาชนในการนำเงินไปลงทุน ประกอบอาชีพ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ ระดับฐานรากของประเทศให้เข้มแข็ง

- การให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรในการฟื้นฟูอาชีพหลังการพักชำระหนี้

- ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันในวงราชการ และเอกชน เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยกระบวนมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน

- ด้าน กฎหมาย มีกฎหมายหลายฉบับที่ทำให้เห็นว่าการกำหนดด้วยบทกฎหมายและ กลไกทางกฎหมาย เพื่อให้กระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใส และสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชน และองค์กรต่างๆตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น

- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๒

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (EXTERNAL ANALYSIS)

วิเคราะห์อุปสรรค/ข้อจำกัด

๑. ด้าน สังคม และวัฒนธรรม

- การเปลี่ยนแปลงทางโลกาภิวัตน์ การสื่อสารไร้พรมแดนทำให้เกิดค่านิยมทางวัฒนธรรมตะวันตก แก่ประชาชนและเยาวชนรุ่นใหม่ในสังคมท้องถิ่น ประชาชนและเยาวชน หันมาบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย การรับโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ ที่มอเบมาประชาชน โดยไม่มีการพิจารณา อย่างรอบคอบ ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสังคม และ วัฒนธรรมบริโภคนิยม เยาวชนขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม การทะเลาะวิวาท การไล่ฟัน ทำดีและ ชกต่อย เหล่านี้ล้วน ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรม ล้าหนา ที่ดีและมีมาแต่ดั้งเดิม ถือเป็นอุปสรรคการพัฒนาท้องถิ่นที่กำลังเป็นปัญหาของตำบลทุ่งฮั่ว

- ภาวะ การแข่งขันทางสังคมท้องถิ่น เช่น การสร้างฐานะ ความร่ำรวย ให้กับครอบครัวการเอาตัวรอดเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการทำกิจกรรมกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่ขาดจิตสำนึก ขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมพัฒนากลุ่มต่างๆให้เจริญก้าวหน้า ถือเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

๒. ที่ดินเพื่อการเกษตร

- ปัญหาอุปสรรคพัฒนาในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรประการหนึ่งคือ ข้อจำกัดการครอบครองที่ดินของเกษตรกร มีจำกัด ทำให้ปริมาณการผลิตพืชผลทางการเกษตรจำกัดทำให้ผลิตผลได้น้อย ประกอบกับที่ดินที่ทำกินไม่มีหลักฐาน เอกสารสิทธิ ให้กับราษฎร ในพื้นที่ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การคมนาคม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ถนนภายในหมู่บ้าน เส้นทางคมนาคม เส้นทางขนส่งพืชผลทางการเกษตรเป็นหลุมเป็นบ่อทำให้การเดินทางไม่ได้รับความสะดวกสบาย ประชาชนต้องการให้ก่อสร้าง ปรับปรุง ถนนให้ได้เส้นทางคมนาคมที่สะดวก สบายปลอดภัยในการเดินทาง และครอบคลุมทุกพื้นที่ทั้งตำบล

๑.๒ การบริการด้านการประปาไม่เพียงพอและทั่วถึง เกิดปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค การบริหารจัดการระบบน้ำประปาจะต้องได้รับการปรับปรุง ประชาชนต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปาภายในหมู่บ้าน จัดการระบบน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ไฟฟ้าสาธารณะ ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่ ประชาชนต้องการให้ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั้งตำบล

๑.๔ ระบบการระบายน้ำ การระบายน้ำเป็นไปอย่างล่าช้า เกิดการพังทลายของผิวดิน น้ำกัดเซาะ เกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ประชาชนต้องการให้ก่อสร้างรางระบายน้ำ หรือท่อระบายน้ำในจุดที่มีน้ำท่วมขัง

๒. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๑ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มีการบุกรุก ทำลายป่า เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และความเข้าใจ ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป้องกัน บำรุงรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดการเอาใจใส่ดูแล หวงแหนธรรมชาติ ประชาชนต้องการให้เกิดการปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดการหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ เกิดการอนุรักษ์ และร่วมมือการป้องกัน บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ตลอดไป

๓. ด้านการพัฒนาสังคม

๓.๑ ส่งเสริมสวัสดิการให้การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา และคนพิการ อย่างทั่วถึง

๓.๒ สนับสนุนและพัฒนาสถานศึกษาที่อยู่ในชุมชน และส่งเสริมให้เกิดการศึกษา ให้ครอบคลุมกับประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

๓.๓ อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และร่วมกัน สร้างให้เกิดการร่วมมือร่วมใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เด็ก และเยาวชน

๓.๔ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ เช่น โรคไข้เลือดออก ประชาชนขาด ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ขาดสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย ประชาชนต้องการให้สร้าง สถานที่สำหรับออกกำลังกาย พร้อมทั้งอุปกรณ์ การส่งเสริมให้เกิดความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัยที่ถูกต้อง ตามหลักการ และการป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาดต่าง ๆ

๓.๕ ยาเสพติดในชุมชน ประชาชนต้องการให้เกิดการร่วมมือร่วมใจป้องกันไม่ให้เกิดผู้ขาย และผู้เสพในชุมชน ต้องการมาตรฐานการป้องกันและเสริมสร้างความรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

๔. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

๔.๑ ประชาชนมีรายได้น้อย ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ ขาดอาชีพเสริม ดันทุนการเกษตรสูงขึ้น ประชาชนต้องการอาชีพเสริม ส่งเสริมให้เกิดอาชีพเสริมในรูปแบบที่ หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกในการดำรงชีพอีกทางหนึ่งของประชาชน

๔.๒ แหล่งท่องเที่ยวไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เช่น วัดพระเกิด พระธาตุผา ดิน ประชาชนต้องการให้เกิดการส่งเสริมให้เกิดการเผยแพร่และสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นที่รู้จัก อย่างแพร่หลาย

๔.๓ หมู่บ้านไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ และขาดแคลนน้ำใช้ในการเกษตรในช่วงฤดูร้อน ประชาชนต้องการให้เกิดการสร้างแหล่งน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้อุปโภค บริโภค และใช้ในการเกษตร

๕. ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร

๕.๑ สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการอบรมเพิ่มพูนความรู้เพื่อเป็นแนวทางการ ปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

๕.๒ การพัฒนาด้านเทคโนโลยี เครื่องมือการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล แก่ประชาชนในพื้นที่

๕.๓ ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ของสมาชิก หรือผู้บริหาร ท้องถิ่น การประสานงานและความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกไม่ดี เท่าที่ควร ประชาชนต้องการสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน และบทบาทหน้าที่ของท้องถิ่น เพื่อให้ เกิดความเข้าใจและเข้าถึงประชาชนมากขึ้น

๕.๔ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เนื่องจากยังไม่เข้าใจในบทบาทการทำงาน และ ไม่มีการร่วมมือร่วมใจในความต้องการ และการร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ประชาชนต้องการให้เกิด การสร้างความรู้ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้มากขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วม